

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Péntek

205. szám.

Pest, november 10. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

A Marczius Tizenötödike politikai hirtlap october—decemberi évnegyedre előfizetheti helyben egyedül a Kiadónál, 2 ft. 30 kr. postán mindennap borítékba küldve 3 frt. 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak helyben egyedül a Kiadónál s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetések egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 2 kr. pp. fizettetek.

Pest, november 10.

Alórtanak a mai napon egy Rómában lakó barátja, ki ottan a festészetet tanulja, egy utazó által megkaldé A Gazetta dei setti dolori című híres római hirtlap november 1. napjáról szóló számát.

E lapban roppant nagy betűkkel, nagyobb, mint jelen hirdetésményünk, következő rendkívüli érdekes tudósítás foglaltatik.

„Roma pridie idibus novembris az october 31—dikén.

Ma a szent várost egy örökre nevezetes történet lepte meg.

Ő szentsége IX. Pius. tegnap este a Vatican paletában a vacsoráról szobájába térvén, szokása szerint, éjjel tájban kukoricsa magra letérdelvén, egész reggelig imádkozni akart a keresztény népek javáért, s a pogányok megtéréseért.

Egyszerre a szent atyát, bár gyertyája hamvát, szokása szerint, elkoppantotta, hirtelen nagy világosság veszi körül, úgy, hogy az előtte levő szentírásban szent János titkos látása könyvének betűit tisztán olvashatta.

A szobát angyali zene vette körül, melly azonban hirtelen egy fergeteg iszonyu vihogásává fajult. —

A falak eltűntek. . . . s a szent atya előtt egy szörnyű nagy város egészen lángba borulva tűnt elő.

A szent atya a szent István tornyát azonnal megismervén, kitalálta, hogy azon város nem más, mint Bécs.

És mit látott ottan. Egy a szabadságért küzdő népet, s egy barbár sereget, melly a város

békés lakóit halállig, s az utolsó kiirtásig gyűztette. A sereg elején Windischgraez állott, kezében két palack, egy champagnel, s egy tokai, a vezér részeg volt, mert lelkiismeretét már csak az itallal tudja megfojtani.

A rombolás iszonyu volt. A papának úgy felállottak hajszálai, hogy, kis veres capuciumja a földre hullott. A vér tengerként áradt körötte, s ezrenként látta a holtak lelkei közül a bécsieket az öök üdvösségre, a katonákat pedig egyenesen a pokolra szállani.

Az uristen egy három tagból álló bizottmányt nevezett ki szent Péter, apokrite alatt Nepomucenus sz. Jánost, s szent István királyt.

Ezen bizottmány a seregestől érkező lelkeket azonnal rögtön ítélő bírósága alá vette, s üdvösséggel jutalmazta a bécsi arbeitereket s az aulistákat, a katonákat pedig elküldte oda, hol sötétség van, s fogak tsikorgatás.

Szent János ugyan nagyon allegált a cseh porontyok mellett, hanem szent Péter, és az igazságos István király levotisították ő kelmét.

Erre a szent atya már titkos sommit, úgy, hogy reggelre midőn inassai és szobalányai betörvén szobáját őt lélektalant a földön fetrengve találták.

Senki sem tudta kitalálni mi érhetta az éjjel ő szentséget. Mindenfélét gondoltak, míg Ganganelli cardinal agra gondolatra jött, hogy ő szentsége az egész éjjel valószínűleg folyvást misézgetvén, tán a ber ártott meg neki.

De mint bámultak el, midőn a szentatyának ajkára néhány csep hofmannische tropfereket eresztgetvén, az fagyos álmából feleskábált s kezdte mondogatni csudálatos idegen hangzatu rejtelmes szavakat.

Ő szentsége egyik laibhuszárja azonnal Mezzofanti cardinalis után rugtatott, kit a könyvtárban feltalálván, a pápa elébe hozta, azonban a cardinal ő eminentziája bár 84 nyelven beszél, még sem tudta istenfélő princípálissát megérteni.

Végre, midőn kilencz órára harangoztak, a pápa egészen magához jött s első volt mit tőn, hogy sebes kutyafuttatásba mind a hetvenhét cardinalist titkos gyűlésre összedoboltatta.

Mi történt a titkos ülésben, senki sem tudhatja, mert a cardinalisoknak arról másnak egy szót sem szabad kikottyantani, a mellyiknek pedig eljárna szája, örök vizívásra szokott ítélteni.

Azonban még az nap este a pápa hivatalos lapjában (Diario di Roma) e következő legfensőbb pápai breve jelent meg.

Pius nonus servus servorum Dei. Poiche ij imperatore della Austria et tutti il ladroni di camarilla a votto fatto horribilia masacria incitta

preclara de Vienna, et hanno bombardato el una maniera crudelissima et brutalissima tutti nostri benissimi et graciosissimi popoli qui aveto combatatto et pugnato con armis, et barricadibus la sacra libertate constitutionale, et poiche gli popoli honestissimi non potterano vincare contra la forza brutta dei soldati bohemicci et polacci, et sonno tutti gli arbeiteri et aulici addutti ad mille patubulla funestissima — Poiche il imperatore Fernando et madonna Sophia del bavaria con tutta sua infamioza camarilla avetto betrigerato gli ungaresi, aveto nominato senza contrasiquamente pro plenipotentiaro comissario primamenta il furbone Jellachichchio et postea questa granda bandita il principe di Windischgraez — Poiche questi crimini sono ecsecrabilmente clamata in cielo. —

Ideo per exemplis dei nostri Predecessory, santissimi pontificy . . . noi per la podesia tradita accetta et hereditata a santo pietro apostole noi tutta la dynastia di Austria con suis consontibus in camarilla impertinentibus: signalamente, harone Josika, Jellachich, principe Windischgraez, Pipicz, Bektoldone, Bergerone, Rokavias, Urbano, Hurbano, Mayerhofferio con eccum natione granda pulsamus conterrimus, compukamus, et excom municum supditosque sicut condam sub Henrico quarto a jura-mento fidelitatis absolvimus.

Igy szól a ronelet.

Azóta az egész városban zugsnak a harangok s a Santo Angelo bástyáin ezer egy lövés menydörgése rohan felhök magosságiba.

Eddig a Gazetta dei setti dolori — mihez még festész barátom e következő utóírást mellékli.

Küldöm nektek e lapot, egy hazamenő huszár káplár tarsolyában, a többit ő majd szóval fogja elmondani csak higyetek neki.

A nevezett hirtlap kezemben van, ki azt nem hiszi, jöjjön lakásomra Pesten a három kappan utcában Nro 221. a harmadik emeletben jobb-ra 3. ajtó.

Kiss Tamás,
köz- és váltó-ügyvéd.

Az olvasó e levélből rá jöhet, mért nem engedik a külföldi lapokat Magyarországra behoztatni. —

Ki tudja, tán még nagyobb dolgok is történnék october 25—dike óta. Tán az egész Európa vérben áll, s e pillanatban minden koronás fő a homokba gördült.

Pest oct. 9.

Collega uram!

Jó idő van — collega uram — esik az eső, s a múltól tavai a repce csirázott, attól most két-
tő is döglök: a légy és Windischgrätz tábora!

Domine Deus Abraham! dona nobis pluviam salutarem!

Harmadnapal előbb desperatus pofákat látunk az utcán, mert van ám Pesten elég ember, ki magát eluntában ördögöt pingál a fára; utóbb aztán úgy megijed tőle, hogy bal kézzel is véti a keresztet, és nem gondol sem ágyara, sem pus-
kára, miután e desperalt fajnak nincs egyéb fegyvere, mint a: minden jótét-lélek az istent dicséri, és egy korsó szentelt víz!

Aztán még ha befogná száját? de ordít a harmadik házig, és e jajgatással többet árt, mint az ellenség, mert rémit, mint például: a komáromi fugitívus asinusok!

Ha már zsákba nem dughatjuk őket, tájékozunk a körülményeket, talán nyújthatunk egy kis megnyugtatást; mert ha ma-holnap Pest körül csatára kerülne a dolog, nekünk ezen félnék faj alkalmatlanabb leszen, mint a tolvajnak a sarkanyus csizma!

A nyulak ellen már csak azért is bátran lehet vadászni, mert tudjuk, hogy a szegénykének a békán kívül eddig semmiféle állatot sem tudtak megijeszteni, azonban egy farkas és egy karpatusi medve már egy vármegyére is ráijesztett, mi okból félnék polgártársaink helyett választás-képen inkább szeretnék ugyanígy — ha csak félig — dressirozott medvét, mert Windischgrätz előtt ezeknek mindenesetre nagyobb autoritása lenne, mint valami desperalt fajankónak.

Hagyjunk fel azért a desperatálóval és tájékozunk.

Geographice is először kezdjük el Bécsnél!... Bécs pedig fekszik Ausztriában, s a mi ránk nézve még eddig legjobb, az: hogy Windischgrätz még Bécs alatt fekszik; és a hol némely ember a maga árnyékától is megijed, dort liegt der Hund begraben!

Logice vévén a dolgot, a camarilla nem meríté ki gaszágait, azért még egyszer küld egy ördögöt nyakunkra Windischgrätz képében, s ha ezen ördög hozzánk nem fér; ultimario Zsófát, a vén bosszorkányt küldendi nyakunkra, — nyafogni, a la Maria Theresia!

Psychologice pedig azt látjuk, hogy a meny-nyiben Windischgraez Pestre akar jönni, — az mindenesetre gustus-dolga, nekünk pedig tanácsos leszen — miután az ő gustusát tudjuk, ő kegyelmet jól megtapogatni.

Cronographice autem egy kérdés fejlik ki, valjon az idén akar-e bennünket meglátogatni, vagy csak anno domini millesimo octingentesimo quadragesimo nono?

Ha az idén nekünk akar rugaszkodni? akkor seregeivel két felől jön Magyarországra. Egy fokájával Pozsonynál próbálkozik átjönni, hol azonban seregeinknek szinte egy része fogadandja, és így kénytelen leszen a győr-pozsonyi uton Győr felé vonulni, mert a Csaló-közben nem hogy ágyút, de még kolbásztöltőt sem tud az irgalmatlan utakon és iszapos földeken keresztül cipel-

ni, és ha per plusquam perfectum keresztül vonhatná is, hol megyen át a kis vagy nagy Dunán, ac ultimario, mit eszik? ha csak katonái fűzfával nem élnek?

A másik, és hihetőleg — főerővel — Sopron és illetőleg Sopron megyén keresztül fog áthúzódni, ismét Győr felé, mert átkozottul kiéhezett embereinek azt hiszi, hogy kap itt enivalót; azonban már Győr és Mosonyban a magtárakból úgy elhordták Komáromba az ételt, hogy az üres magtárakban egy irtóztató patkánykolera fog kiütni!

De a mi a fő, Sopronmegyében szent Mihály nap után a réceusztatók, valamint Győr megyében a Duna, Rába, Rápcza és különféle néven nevezendő kölyök-folyók, többet ülnek kin a parton, mint ben a mederben, — főképen pedig Csornán innen — három óra munkába kerül, hogy csak olyan ember jöhessen Győrbe, a ki sárban is tud uszni; hozzá járulván még az is, hogy a mint mondtam, szépen kezd az eső szemetelni, azért ismételve mondom:

Domine deus Abraham! dona nobis pluviam salutarem!

Ha már aztán Windischgraez ágyút is elhozza, én a legnagyobb komolysággal mondom, pedig az csakugyan nagy szó, ha én komolyan mondom valamit, — még úgy is járhat, hogy ágyút a csornai uton egytől egyig a sárba ragadnak, a szántáson pedig nyáron sem viszi keresztül.

Még egyet: Csornában láttam azt legelőször életemben, hogy az emberek, mint a komédiások, nagy falábakon járnak a sár miatt. Most két éve pedig, épen így novemberben, tús támadván, a fecskendő a város közepében megsüllyedt, tétre ott is fagyott, és april hó végével faragták ki a sárfelekből.

Azóta pedig maradt az út, in statu quo.

Azt sem kell felednünk, hogy valamivel erősebb mint Csorna, van egy nagy töltés, mi a hosszantartó Hanság és a barbaci tó vonalán van, és körülbelül vagy ötven öl hosszú, ezt száz ember három óra alatt végkép úgy elpusztítja, hogy aztán két esztendőig sem csinálja meg egy egész vármegye.

Ilyen szép és regényes utja lesz Windischgraeznek, ha a csornai utnak gondját viseli a győri k. biztos és az ur isten, kinek kegyelméből épen most csak egy locsog az eső, azért tehát még egyszer mondjuk:

Domine Deus Abraham! dona nobis pluviam salutarem!

De hogy miért jönn Windischgraez legalább is két felé osztott erővel? azért, mert a felső vidék részint Posonynál a Duna szétágzása, Soprony megyében pedig a Fertő és Hanság miatt olly széles kiterjedésben nem jöhetne, hogy embereinek mindenütt elegendő ételtet requirálhatna. Már pedig ő kegyelme élelem dolgában annyira megszorult, hogy még a schwechati útközet alatt is izent Győrbe a gabona kereskedőkhöz, hogy jó pénzért veendi meg gabonájukat!

Pestnek védelmezése mennyire legyen reánk nézve könnyű, — azt a jövő számban mondom el, addig is legyen elég tudnunk azon utvonat minőségét, mellyen Windischgraez még az idén átvergődni kívánna. Ha nem jön az idén, három

egész hónapig van időnk készülni. És est minő szépen használhatjuk? gondoljunk csak azon körülményre, mikor a Teleki féle árulás után tíz nappal egy új hadsereget teremtetünk.

Mig tehát cikketem befejezném, Domine deus Abraham! dona nobis pluviam salutarem.

Vas Gereben.

Pest, november 8.

A Pest városi tisztviselők fizetése felemléséről a tegnapi számban megmutattatván: hogy az, törvénytelen, eszélytelen, káros és szükségtelen, most szólunk a törökös díj jegyzékről, és stamp-
liról.

Ha Pest város képviselői és tisztviselői azt gondolják, hogy ezen díj jegyzék törvény szerént meg állhat, úgy ők végtelen boldog hitűek, s kár hogy az 1848: 23t. cz 1. §-át unolomból is el nem olvasták.

Hiszen ha Pest város néhány képviselői önkénytelen a törvény kicsufolásával az igazság elnyomására illy zsarokási contót csinálhatnának, akkor ők eo ipso statusá válának a statusban, vagy talán ép ezt akarták önök? akkor ugyan föltalálták a puskaport.

Ezen díj jegyzékhez képest a boldog emlékü kir. váltótörvénytörvény, melly pedig az adó egy tetemesen kitűnő ágát tevő — pitykéző forbbi.

Ezen díj jegyzéknel karucosabb igazságnyomorító poroszlót, szabadság felfofozót, és zsarolób adószedőt, aligha lett volna képes Metternich is feltalálni:

Hová akarják önök tenni azon összekendendő tömördek pénzt, mellynek ezen díj jegyzék szerint be kelljenek jönni?

Hiszen a tisztviselők felemlék fizetése 40,000 pftot alig halad meg, a díj jegyzék szerint pedig önök legalább 100,000 pft-ra tennének szert:

Mert Pest város tanácsának beadványi száma évenként a 20,000 pftot, a törvénytörvény pedig 19,000-t meg halad, s csupán ebből bejönnek körülbelül . . . . . 10,000 ft.

Itélet a törvénytörvényknél egymásra hozatik egy év alatt 8000, ezt csak 5 pftjával számítva . . . . . 40,000 —

Tanácsnoki eljárás törtenek egy év alatt körülbelül mind a két ité-
lőszéknél 6,000 ezt 5 pftjával számítva . . . . . 30,000 —

Irnoki eljárás és bejelentések körülbelül 8,000 ezt 1 pftjával számítva . . . . . 8,000 —

Összeírások történetik 2,000, ezt szinte a díj jegyzék szerint csak irnoki díjt véve fel 2 pftjával . . . . . 4,000 —

Értésítések tételnok mind két itélő széknél körülbelül 3,000 1 pftjával . . . . . 3,000 —

Tanukihallgattatik és meghiteltethetik körülbelül 2,000 ezt a díj jegyzék szerint 3 pftjával számítva tesz . . . . . 6,000 —

összesen 100,000 pft.

Ime esupán 7 címet és díjait véve fel 100,000 pftot mutatunk ki, hát még a 131 címből és díjából, mennyi még a díj jegyzéken van, mennyi pénz jöhetne be?

Ismét kérjük, mire fordítanék e roppant kincset, talán a szegényebb sorsu perlekedő felek és ügyvédek közt osztanák ki, vagy az utca seprítés és flasterozásra fordítanék? vagy aequale...

Ha valaki a fentebbi számitástól elkéremülve, felkeltette, ez lehetetlen, tulságos nagyítás! az illy egyén a városi hatóság körét eddig sem ismerte, hát még ezután milly tágas leendő az, miután senki alóla kivéve nincs.

De tegyünk egy másik számitást annak igazolásul, hogy ezen díj jegyzék az igazság nyomorítására, mint zsarnok állított fel, — felvén egy rövid utu, de rendszeren lefolyt pert.

Egy kereskedő a másik ellen egy 80 pftot kereskedelmi viszonyból eredő pert kezd.

Ezért fizet következőleg a díj jegyzék szerint:

	pengőben	frt.	kr.
Kereset levél beadásért	—	20	
A megidézésért	1	—	
Alperes levelezési porto utasítottán az ítéletért	1	—	
Négy nyilatkozat beadásáért	—	40	
Ekkor tanuk kihallgatása iránti kérdés adván elő magát azt megrendelő ítéletért	2	—	
Levél 5 tanu kihallgatandó és meghíttatandó, ebből díj	15	—	
Ekkor végítéletért	2	—	
Két ügyvédnek munka díj 3 pftal	6	—	
Az ítélet kiadásáért	1	—	
Végrehajtási bejelentésért	1	—	
Tanácsnok általi összeírás és zártítéletért	5	—	
Az előtérvezett 100 pftnyi ingóktól díj	2	—	

Ha illy rendszeren lefolyik a per, összesen 31 pft.

Ha pedig valamelyik fél parancs mellett fellébezne:

Át küldő parancs elfogadásáért	10 pft.
Értesítés és átküldő levelért	2 —
Maga a parancs pedig	6 —
A tárnok székesi ítélet kiadásáért	24 —

Tennének a perköltségek összesen — 79 pft.

És így ugyan annyit, mennyi a követelés, pedig iszen látja árva lelkünket, de 80 pft. is pénz és nem örömet enged el ingyen az ember.

Nézünk már most azt, ha egy 60,000 pftos ház eladnánk, minden 100 fl. 1 pftot kellelvén fizetni, a stempli hivatal 600 pftot dugna zsebébe. —

Ha pedig egy 100,000 pftos lottár készítenék ettől 3000 pft. díjt kelleve fizetni, esvén minden száz líra 3 pft.

Valóban illy díj jegyzék mellett a városi törvényhatóságot nem lehetne másképp lefesteni, mint egy tehén alakjában, mellynek szarvait felperes, farkát alperes, ellenkező irányban húzzák, a törvényhatóság pedig tölgyeit feji.

Mondják, hogy ezen díj jegyzék a Molnár

József és Szécher Mihály polgártársaink műve, mi más véleményben vagyunk.

Nem irigyeljük a nagy feltaláló dicsőségét, s bár ki volt is az, róla annyit mondhatunk, hogy igen jó comptoires conto és g'schäft machernek kell lennie.

Mi Molnár Józsefről, mint ügyvédől, ezen díj jegyzék létesítését azért nem hiszük, mert az ügyvédekről semmi intézkedéstéve nincs az iránt, miként fogják ők ezen díjjakat feleiktől beszédni ha csak ez által azon gondolatra nem jövünk, hogy így egy két vagyonosabb ügyvéd egyed áruskodhassék a perekkel, — ezt pedig Molnár Józsefről felvenni nem lehet, mind a mellett is, hogy rosszakarói ellene azt hozzák föl, miszerént ő a váltótörvény óta geselschaftban volt Vhrhovsky polgártársunkkal, és hogy a Lípót városi követválasztási elnökségnél is valami zavar adta magát elő, mert hisz ez sem bizonyít ellene semmit is, és az illyes gyanúsítások kora a sajtó szabadság óta lejárt.

Horváth Károly tanácsai főjegyző pedig hasztalan írta alá s. k. val a díj jegyzéknek nevét, mert biz az sem annak, sem az, az ő nevének örök életet nem kölcsönöz.

Mi már most a stempli hivatal?

Felelet: Pores ügy rafinere.

Vagy is olly Pest városi házi cerberus, melyet Bécsből a tavasszal a democraták petrencze rudakkal kikergeltek, Pestváros néhány képviselői pedig a hóf menageriából pár ezer pengő fton megszerezvén, a város házába becsuktak, hogy minden törvényes uton igazságot kereső embernek minden esetre megmutassanak, a belépti helyárak különbözősége szerint, hogy az által megbélyegesztvén, kereshessék igazságukat.

Sajátságai közé tartozik ezen cerberusnak az is, hogy pénzt váltani vagy visszaadni nem tud és nem szokott. E szerint olly intézet, melly esupán bevesz, de ki soha nem ad.

Ajánljuk e tisztességes hivatalra, mellék személyzetnek a boldog emlékü Jelenkor által írodalmi vad sertésnek keresztelt Johannes de Sarkadfalva, vissench. flicher Mann, ki inexpressible korczában hordja a mappákat és tudományokat és mind e mellett még is a régi kormánynál 6 évig, a gyűléselelel végéig, az új kormánynál pedig 8 hónap óta hasztalan keres hivatalt.

Titeket végre Pest város néhány képviselői, kik illy nagyszerű hivatalteremtők vagytok, az iszen sokáig friss egészségben tartison meg.

Ugyvan.

Mákvirágok.

— Bécsi hírek egy magánlevélből.

A vendégfogadók legtöbbszei — Windischgrätz rendelete következtében új neveket kaptak; jelesen a Wad ember felvette Jellacsics nevét; a Siemandl, a general kü-

lönös parancsra — Franz Karl címet váltott; a Magyar király átváltozott Zum Gimpel-re, hanem legnagyobb tisztelet érte a Der wilde Ochs című sörházát, mellynek megengedett nevét Windischgrätz Fürst von Wien-re átváltoztatni.

— Az étlapot és különös arczot váltottak. Semmi olly nevezetnek, melly Frankfurtra vagy a magyarra emlékeztethető, említve lenni bennök nem szabad, így Gulyás és Pörköltnek híre sincs, sőt a Schafkopf és — minthogy Anspielungen-ra szolgáltatathatna alkalmat Ferdinandskopf-ra változtatni parancsoltatott; különben nem nagy kelete van a Gelberüben mit Schwarzwildnek.

De más részről a Goldnadel és rothe Rüben, halálos büntetés alatt tiltvák.

— A lakosok — ha az utcán járnak — tartoznak a Gott erhalte-t énekelni.

— Ma reggel óta mindenki köteles sárgaságba esni és haját ha szőke vagy fehér feketére festetni, sem a hajnak sem az arcnak más színe az említetteknel nem türelik, csakugyan kegyelmesen megengedtetvén, hogy kinek tetszik arczát festette feketére s haját sárgára, kivételik e rendszabály alul Saphir G. ur a Humorist szerkesztője, kinek lelke feketesége arczára is elég sárgaságot vet.

— Tegnap este óta megengedtetett — nyakra való hordani Cenpek megérzésére tudni kell, hogy Windischgrätz a bevonulás után egy napiparancsot adott ki, melly szerint mindenki mesztelen nyakkal tartozott előtte defilérozni, hogy annál biztosabban láthassa, mellyik a kötélre való.

— Hurrah, hurrah! éppen most jelenik meg egy új rendelet, melly szerint megengedtetik a szent István tornyára — nézni.

Straus parancsot kapott egy Walzert irni „Wilde wilde Töne“ cím alatt a Burgszínház pedig holnap nyílik meg die Liebe des Kaisers című darabbal, melly Bauerle tollából származottnak lenni mondatik.

— Közlelbbi napokban nagy tábori mise: leendő, az egész glaci Schwaargalb posztival lesz bevonva s az uristennék is meghagyatott, hogy azon napra sárgával szegélyezett fekete fellegeteket rendeljen egész, különben a cuirassierek ellene küldetnek.

— A glaci fasorainak meghagyatik, hogy sárga leveleiket levetni ne merészeljék.

— Ki fekete csizmát hord, sárga nadrágot köteles viselni, s megforditva.

— Ki rajta éretik, hogy — kék szemem van, 25 botot kap, Festesse be vagy húzassa ki.

— A sajtószabadság rövididőn rendeztetni fog, addig azonban senkinek gondolkodni nem szabad.

— A nemzetőrség reorganizációja is munkába fog vétetni, s bizonyos számu polgároknak meg fog engedtetni kést és villát tartani. Addig azonban, míg organizaltatnák, tartoznak ezek is a chinois ebédelni.

— Most riadót vernek az utcákon; akatonaság lövésre készen, az ágyúk felett egő kanócok állanak, minden bolt bezáratik, egy polgári ruhat vagy arcot sem láthatni sehol. Egy ösmerősem érkezik és beszéli, hogy a riadó azért veretett, mert valaki — a Hofkriexleraxgebäude szemeivel méregette.

— Híre van, hogy a császár visszajön. Némely-lyek azt hiszik, hogy élete itten nem le- end bátorságban, de mások úgy gondol- kodnak, hogy ő cs. k. és ap. felségének éppen nincs mitől félnie, miután közte és népe közt egy áthághatatlan és lerombozhatatlan chinai fal emelkedik.

— E visszajövetelre nézve, némelyek mig azt is akarják hinni, hogy a fenséges ur kocsija csupa wasserdicht anyaggal lesz bevonva, elővigyázatból azon árja ellen a könnyük- nek, mellyeket die lieben Winer meg- érkezésein örvendezve fognak hullatni! sőt az is állítatik, hogy a császár magát és bagagét egy vízkármentesítő társulatnak biztosította, hű népé- nek könnyéből eredendő minden áradás ellen.

— Telegraphi tudósítás Olmütz- ből.

Ő felsége nagyon rosszul érzi magát, bár fe- jét mindenféle jóval tele beszélte. A szülés persze mind inkább közeledik, a fájdalmak éle- sebbek! folytonos láz ül az idegoken, és az esz- mélet teljesen veszve van, néha ugyan úgy tet- szik, mintha a felséges beteg észére térne, mi- már magában is lehetetlen — Sofia hgnő eltűnt — tán Bécsbe ment — jutalmazai.

Csernátóni.

Pest nov. 10.

A lengyel szadadságharcosok egyike Ko- lodzeyski ma reggel a Bécsből is jó eleve megszökött Bem szállására ment.

Bem úrhoz van szerencsém? kérdé K. Igen, lón a válasz. S ezzel az elszánt ifjú Bemre lőtte pisztolyát, de csak megsebesíté. Kár, hogy nem jól találta.

Kolodzeyski rögtön ítélőszék elé állított, de fölmenték.

Az ifju bator elhatározott, s e lépésre meg- győződés vezérlé, miután ő és társai előadása szerint Bem már Osztrolenkánál elárulta a len- gyeleket, otthon folytonosan panszláv bujtogató volt, s a lengyeleket a csehekkeli szennyes szö- vetkezésre bujtogató.

Bécsből pedig, mint főparancsnok, mielőtt a dolog kenyértörésre került volna, schwarzegeb fűdözettel megugrott.

És e kalandor most talán miket vitt volna jég- re, de jókor bevágta utját a boszuló igazság.

Kétszeres szegény a magát fitogató szerencse- vadászra, hogy éppen nemzetebelle támadta meg idegen országban, s nemzetebelle rántotta le ál- arczát.

Annyi bizonyos, hogy ha Kolodzeyski elítél- tetett volna, sem halt volna meg; a szabadság igaz bajnokai megvédék vala e szegény ifjut. Egy jó csoport apellatorium fórum állott a szabadságtér- én — a népből.

Nem tudjuk, a megfutott hős tábornok ur kel- lő őrizet alatt van-e már, s holmi irományai le- foglalvók-e?

Hej, mert a haraszt nem csörög ám ok nélkül!
Pediglen.

Szerkesztő!

Azon rágalmirat, melly ön f. e. november 2-ikai lapjában megjelent, czáfolatot érdemel, mi- re én önnek az itt következő közzé tételére al- kalmat szolgáltatok.

A legostobább rágalmazók is főleg koholmány használnak, némi igazsággali egybeolvasztást: így ön levelezője Krüner Antal is a Marcius lap 197-ik számában.

Igaz ugyanis az, és már hivatalosan bebizo- nyított: hogy a Nagy-kikindai husvétii veszély- kor, bizonyos kerületi bíró Kengyeláz, lényege- sen hibás, mialatt a nem hivatalosan tudott té- nyek magok a részedett vezérek állítják, és saj- nálatra méltó, hogy az e kerületben minden jó- nak elfojtója, pártolás által a fenylő büntetést kikérülte.

Csak Kengyeláz büntársai, kik Zsivko Biro pártjához tartoztak, mint a nevezett levelező is, jelelhetik okául rágalmazólag Majláthot és Raczkovicst, a kikindai viszonyok okául, mások és fő- leg minden becsületes kikindai elismeri, hogy Majláth és Raczkovics fél éven át csak a Zsivko Biro párttal — kik közül, már sokan függnek, töb- ben börtönre ítéltettek, legtöbben pedig Zsivko bíró gazságainak folytatására fölfegyverkeztek — életveszéllyel küzködtek.

rablásra hívta fel kibocsátott körlevelek által — utóbbi időkben körlevelet bocsátott ki, hogy az örvidéki lázadók népessége, segítségül N. Kikín- dára siessen. Ha Zsivko bíró ciső lázító körirata következtében felakasztaték, úgy ő és pártja nem jutott volna azon alkalomhoz, hogy az örvidéki lázadók részére körlevelet bocsásson ki.

S valóban Zsivko Bíró — ki a honvédi má- szárláskor a kerületi népességet gyilkolás és

Krüner Antal levelező, öröklött gazságához hűn, annyira szemtelen, hogy az utóbbi kikindai szerencsétlenségért is Majláthot és Raczkovicst vádolja vagy vétkesíti, holott jól tudja, hogy mind Majláth, mind Raczkovics junius óta a kerületet elhagyták.

A levelező, és azon klubb előtt, mellyből az írat keletkezett, aggódik, hogy Majláth a kerületbe visszatérésre felszólított, és hogy a mostani iszákos bíztos letétetett, ez által pedig csak egy gyógyszeresné emberei és jó ügy nyert.

Déthy János

H I R D E T É S E K.

(1—3)

Egy nő a zongora oktatásban, akár kezdők- nek, akár előbbre haladott zongora játszóknak órákat adand, — a tanulni szándékozók bővőbb értesítést nyernek Magyar utszán 550 sz. alatt.

E napokban jelent meg és

Edelmann Károly,
(előbb Heckenast G.)

könyvkereskedésében Pesten váci utca 15. sz. és minden hazai hiteles könyvtárbanál kapható, illy czimű rőpirat:

Üdvös és czélszerű-e a

káptalanokat eltörölni

és ezek helyet egyházmegyéneként

presbyteriumi tanácsot

alakítani?

Irtá Prámer Alajos, Kassán.

Ára 15. kr. pp.

Figyelmeztetés

„A FORRADALOM“

czimű political és szépirodalmi hírlapra, melly a jövő 1849-dik év kezdetével jelenend meg. Az előzetes e napokban fog megnyitattani.

Pesten, 1848. november 6.

Szerkesztő, Hatvani Imre.
Kiadó, Kóvér Ignác.

Megjelenik e lap **MINDEN ESTE**. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder-házban). — A vidéken a postahivatalok- nál. **EGYES SZÁM** ára 3 kr. pp.

Felelős szerkesztő Pálfi Albert. — Nyomtatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder-ház.